

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

13. An Regulares in Grangiis, seu Cellis particularibus possint celebrare
cum Altari portatili, contradicente Episcopo? Et supponitur, quod non
contradicente Episcopo, & prohibente, possunt adhuc ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

Et tamen queritur, an supradicta Oratoria gaudent immunitate Ecclesia? Ex part. 9. tractatu 2. Resol. 33.

§. 1. R Espondeo affirmatiuē cum Lezan. in sum. tom. I. c. 1. num. 15. vbi sic ait: [In grangijs quoque Monasteriorum, seu in praediis ipsorum, vtilitatis, & recreatiois causa acquisitis, posse fieri Oratoria, in quibus diuina Officia celebrantur sine licentia Ordinarij, non obstante Concil. Trident. *Seff. 22. iam cīata*, eo quod Concilium solum loquatur de priuatibus domib; ; hac autem praedia, seu grangia non sunt tales, docent aliqui Authors, propter aliquā priuilegia Religionibus concessā. Rodriq. tom. 2. quāst. Regul. 9. 75. art. 1. & 2. & Laur. de Pcy. tom. 1. priuileg. Minim. in Constitut. Pyrhi. n. 29. Et licet aliqui hanc facultatem Regularibus concedant, non repugnante Episcopo; ; tamen Lezana offerit enim se non vocatus, quia illum ex corde diligo] in famili. tom. 3. verb. Altare, n. 14. putat etiam in casu, que Episcopus repugnat probabile esse, posse ut Regulares priuilegiatos haec facultate celebrandi Missam cum Altari portatili in grangijs, & praediis suorum Monasteriorum. Ratio est, qui Concilium loco relato solum concepit Episcopis, ne permittant celebrare in priuatis domib; , aut omnino extra Ecclesiam. Hæc vero prædia, seu grangia, non sunt priuata domus priuatarum personarum, aut sacerdum; ; sed Monasteriorum, & Communiarum Religionum, nec sunt omnino extra Ecclesiam, quia sunt partes Ecclesiæ, & bona ipsius.] Ita ille: cui adde Rodriguez in qq. Regul. tom. 2. 9. 75. art. 1. Ioan. de la Cruz de statu Relig. lib. 2. cap. 5. dub. 7. concl. 2. & Leonem de cens. recol. 6. n. 85. 4.

2. Notat tamen Joann. Henriquez in qq. practic. sect. 22. q. 26. Quintanaduenas in Theol. mor. tom. 1. trad. 7. sing. 34. n. 5. in dictis grangijs, & eorum Ora- toriis, non solum posse celebrare Sacerdotes Regularis, sed etiam sacerdalia. Bordonus vero in consil. Regul. tom. 2. resol. 90. num. 9. notat, quod Regulares non possunt in illis admittere ad Missam extraneos: quia instituta sunt tantum ad usum Fratrum, & eorum praecedentis, Familiae, & colonorum, ut colligitur ex cap. Paten- tibus 10. de priuilegiis, cap. fin. de censib. & ex priuilegio- rum tenore. Nihilominus non censetur interdicta re- ceptio unius, vel alterius benefactoris, aut amici ad Missam audiendam, maximè cum nulli præiudicium affatur. Ita ille: in dō ex priuilegio Alexandro VI. putat Pellizarius in Man. Reg. tom. 2. trad. 8. c. 2. n. 134. sacerdalia posse liberè audire Missam in Capellis Re- gularium iustificis.

Sup. his Sacerdotibus sacerdaliis in cursum in fin. §. 1. Res. 1. & in tom. 9. tr. 7. Ref. 49. §. Secundo, à simili breuiter ad med. & in aliis §§. eius not.

Sup. hoc inf. in Res. 29. §. vlt.

3. Et tandem nota, id quod docet Garcias in sum. Theol. mor. tract. 3. diff. 7. dub. 2. punct. 1. n. 34. vbi sic ait: [Aduerto a cerca los Oratorios de las granjas, que Alejandro VI. concedio a los Cistercienses, que puedan celebrar alli los Oficios, y administrar los Sacramentos de la Penitencia, y Eucaristia a los val- sallos, familiares, y criados del Conuento, fin licen- cia del Ordinario: que se entienda por criados, y familiares si los los que viuen dentro las puertas del Conuento, o otros tambien; esplicalo Luys de S. Juan. q. 8. art. 9. duda 2. Miranda tom. 1. q. 42. art. 1. & 2. resuelven, que tambien los que estan fuera en granjas, o casas de Religion.] Hæc ille, & alij.

Sup. hoc inf. in Res. 62. §. 1. & in t. 9. tr. 1. Res. 9. §. 2. ad p. 1. 2. non facit mentionem de tali benedictione: sic enim ait: [Quamvis Oratoria priuatorum immunitate non gaudent: Regularium tamen Orato- ria; cum potius publica sint in ordine ad Religionem,

licet priuata exclusione extraneorum, immunitate gaudent, si non ratione sui, sicut ratione Claustræ, aut grangiarum, qua tali immunitate gaudent, vt. *Constitut. Pyrhi. n. 29.* *Regul. tom. 2. quāst. 75. art. 2.*] Ita Bordonus. Et quidem supradicta Oratoria, ut Oratoria Monasteriorum non indigent benedictione, & vt optimè obla- uas Bordoni. *Sup. num. 4.* quando non fuerint benedicta, licet polluta, non egerit reconciliatione, cō quod haec reconciliantur solum loca consecrata, aut benedicta, ex c. fin. de confec. & quando indigent reconciliationes, à suis Prælati etiam localibus benedici possum. Quod al- probarūt à fortiori: nam hæc possunt fieri, quando co- rum Ecclesiæ esse in reconcilianda.

5. Nota hæc etiam, quod stante consuetudine inter- pretante dicta priuilegia Summorum Pontificum, & Prælati Regularis non solum possunt approbare, & pol- designare Oratoria in Monasteriis, & grangijs; sed etiam in locis, in quibus recreationis causa profici- cuntur, ut in villis PP. Jesuitarum, & aliorum Religi- forum. Ita Pellizar. in Man. Reg. tom. 2. trad. 8. cap. 2. sect. 2. n. 9. qui etiam cap. 1. sect. 2. n. 76. docet Ordina- riū non habere ius visitandi Oratoria Regularium ruri constructa, etiam campanam habeant penden- tem è turri.

R E S O L . XIII.

An Regulares in Grangijs seu Cellis particularibus pos- sunt celebrare in Altari portatili, contradicente Epis- copo?

Et supponitur, quod non contradicente Episcopo, & prohibente, possunt adhuc Regulares, non obstan- te Concilio Tridentino celebrare in Grangijs, & Cellis particularibus, & in quocunque decenti loco cum Altari portatili. Ex p. 6. tract. 8. & Milc. 2. Res. 39.

§. 1. Suppono posse Regulares celebrare cum Altari portatili in quocunque decenti loco, Episcopo non contradicente, & tum solum non posse quando id prohiberet. Ita Ledesma in summa, tom. 1. cap. 20. de Euchar. difficult. 4. circa concl. 2. Ioannes de la Cruz de Priuileg. Regul. lib. 2. cap. 5. dub. 7. post conclusa milie. Emanuel Rodriguez in question. regul. tom. 1. quāst. 4. art. 5. Hieronymus Rodriguez in Compend. Q. regu- gul. resol. 9. num. 4. Portel. in dubiis regul. ver. Aliae, num. 1. Marchinus de Sacrament. Ordinis, tract. 3. part. 3. cap. 9. numero 12. Lugo de Sacrament. Eucha- risti. disputat. 20. sect. 2. numero 51. & alij. Nec ob- stan. Concilium Tridentinum sect. 22. & ibi clausula Non obstantibus quibuscumque priuilegiis, quia non tollit directe priuilegia, sed dat facultatem Episcopi prohibentem ciuitati contra priuilegia, & ideo non ob- stantibus quibuscumque priuilegiis possunt Episcopi prohibere Regularibus ne celebrent extra Ecclesiam, quod si non prohibeant non est Regularibus interdi- cetus usus priuilegiorum quicquid in contrarium afflrat Peregrinus in compend. Prinleg. part. 1. tit. Mis- sa. §. 2. Fautius de Sacramenti Eucharist. lib. 1. quāst. 17. Fagundez de præcept. Eccles. part. 1. lib. 3. cap. 11. numero 16. Beja part. 4. cap. 33. Chamerota de Sacram. Eucharist. dub. 15. Suarez tom. 3. disputat. 81. sect. 3. Coninch. de Sacrament. quāst. 83. art. 3. dub. 1. n. 216. & alij.

2. Sed his suppositis difficultas est, an Episco- po contradicente, & prohibente possint adhuc Regu- laris non obstante Decreto Concilii Tridentini præce- celerare in Grangijs, & Cellis particularibus?

Et affirmatiuam sententiam nouissimè tanquam probabilem admittit Lezana in summa quæst. Regul. tom. 3. par. Altare, n. 14. vbi sic ait. Etiam in casu quo Episcopus repugnet, probabile est posse ut Regulares priuilegiatos has facultate celebrandi Missam cum Altari portatili in grangiis, & prædiis suorum Monasteriorum. Ratio est, quia Concilium loco relato solum concedit Episcopis ne permittant celebrare in priuatis dominibus, aut omnino extra Ecclesiam. Hæc verò prædicta non sunt priuatae domus, quia non sunt domus priuatarum personarum, aut sacerdularium, sed Monasteriorum, & Communictatum Religiosorum, nec sunt omnino extra Ecclesiam, & bona ipsius. Rodriguez, Joannis de la Cruz, & Peirinis relati.

3. Patet etiam probabilitate idem affirmari posse, siue aliquando in Hispania practicari vidi, de cameris particularibus aliquorum Religiosorum, cuius aliquo extraordinario, quo videlicet propter invenientiam in camera exire non possint ad audiendam Missam, & dies solemnis fuerit, vel propter Sacram Communionem recipiendam. Quod scilicet tunc possunt in propriis cameris honestis, ac decentibus celebrificare in Altari portatili. Ratio est, quia cameræ Religiosorum regulariter sunt loca decentia, & honesta, & per consequens in eis poterunt prædicti Regulares priuilegia ut dicto priuilegio, non solum pertinente, aut non contradicente Episcopo propter dicta, sed etiam casu dato quod ipse contradicit, cum predicta camera non sine priuatae domus, sed ad Ecclesiæ pertinentes, nec omnino extra Ecclesiam, ac prouide non comprehensa in Decreto Concilij Tridentini. Pro hoc etiam extat notabile Priuilegium Pij IV. pro Canonis Regularibus Sancti Salvatoris Lateranensis, quod refert Peirinis supra, n. 34. ex Peregrinatio in Compend. priuilegiorum Congregationis Regularium. Infirm. §. 2. Erit autem magnum hoc priuilegium, nam concessum dicitur 18. Maij 1565. post Concilium Tridentinum, & cum derogatione ipsius. Hucque Pater Lezana.

RESOL. XIV.

An Regulares possint celebrare ubique in Altari portatili in dominibus sacerdularium & in placeis, castris, & grangiis, & circa vllum dubium possint hoc facere Fratres itinerantes? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 80.

1. Negatiuè respondet Miranda in manuali Praelectionis tom. 1. q. 4. art. 9. citans Suarez pro se sententiam.

2. Sed Laurentius Portel in dubiis Regul. ver. Altare, num. 1. Villalobos tom. 1. tract. 8. difficult. 33. num. 7. Rodriguez in compend. qq. regular. resol. 9. n. 4. Ludovicus de San Iuan de Sacram. Euchar. q. 12. art. 3. dub. 1. append. 1. & alij penes Garciam ubi supra, quibus addit Cardinalem de Lugo, de Sacram. Eucharist. disp. 20. scilicet 2. num. 52. Marchinum de Sacram. Ordin. tract. 3. par. 3. cap. 9. num. 12. afferentes, nunc quoque posse Regulares uti Altari portatili in quolibet decenti loco, nisi ab Episcopis prohibeantur: & tunc solum non posse, quando prohibentur: & licet aliqui sentiant, supradicta priuilegia fuisse à Concilio reuocata: tamen, vt obseruat Serra in 3. p. D. Thomas, q. 83. art. 3. nonnullis Religionibus rursus concessa sunt, quibus gaudent aliae; quibus concessa est à Pontifice communicatio in priuilegiis cum prædictis. Non est tamen recedendum à negativa sententia, quam adduximus. Et huic sententiae adhærendo, adducenda sunt aliqua priuilegia, quæ affert nofer doctus, & amicissimus Pasqualigus decr. 174. 176. 177. & 178. cui ego addo Quintanaduenias in Theol. mor. tom. 1. singular. 34. num. 7. & Pellizzarium tom. 2. tract. 8. cap. 2. scilicet 2. num. 96. Et idem ex priuilegio Pij IV. concessio Canonicis Regularibus anno 1565. possunt Regulares communicatione gaudentes erigere Altaria, in locis, cap. 27. n. 2. in glossa lit. S.

RESOL. XV.

An priuilegia Mendicantium celebrandi extra Ecclesiam non reuocata per Concilium Tridentinum scilicet 227. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 106.

1. Affirmatiuè respondet Suarez in 3. p. tom. 3. disp. 8. scilicet 3. in fine. Nauar. o. 25. n. 82. & in hanc sententiam videtur inclinare Henriquez lib. 9. cap. 27. n. 2. in glossa lit. S.

2. Sed Joanni Praeposito in 3. part. q. 83. art. 3. dub. n. 1. videatur verior negativa sententia, quia in decreto Concilij nulla est clausula quæ priuilegiis Regularium antea concessis derogeret, vel ea reuocari, nec refert quod in fine dicti decreti dicatur, Non obstantibus priuilegiis, exemptionibus, ac consuetudinibus quibuscumque; quia illa commode possint referri ad immediate praecedita, nimis, atque ad ea innivitatem fernanda censuris Ecclesiasticis, aliisque paenitentia illorum arbitrio constituntur, fidem populum compellant. Ita ille. Vnde confit priuilegium datum Prædicatoribus & Minoribus in cap. his 2. de priuilegiis non esse reuocatum per Tridentinum quod confirmat, quia Canon insertus autem communis non debet dici reuocari, nisi sufficienter conitit de reuocatione, cum sit favorabile ius commune remanere, & eius reuocatio censetur odiosa; in praesenti autem non clare constat reuocari ergo, &c.

RESOL. XVI.

An Regulares extra Oratoria Monasteriorum, & Grangiarum possint etiam celebrare in aliis locis cum Altari portatili?

Et an hodie prædicta priuilegia, & Altaria sint reuocata per Concilium Tridentinum?

Et quid, si ab Episcopo loci hoc prohibeatur?

Et in exemplis supradictarum questionum adducuntur diversi casus, & etiam pro Monialibus; & quod in multis differunt, & concordant Oratoria regularium, & sacerdularium.

Et tandem queritur, an quando virtute priuilegij Greg. XIII. Provinciales Societas Iesu approbant Oratoria intra, & extra domus suas pro Religiosis subditis, debent hoc facere per se, vel per alios? Ex p. 9. tr. 1. Ref. 34.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondeo ex cap. In his de priuilegiis & aliis indultis Pontificis concessis Regularibus. Sed difficultas est, an hodie sint reuocata per Concilium Tridentinum? Et affirmatiuè responderemus Garcia in summa, tract. 3. difficult. 8. dub. 1. punct. 3. num. 29. & addit. hoc solum post Concilium concessum fuisse Missionariis, tam Iesuitis, quam aliis Regularibus.

2. Sed dicta priuilegia non fuisse à Concilio Tridentino reuocata docent Portel in dubiis regul. verb. Altare, num. 1. Villalobos tom. 1. tract. 8. difficult. 33. num. 7. Rodriguez in compend. qq. regular. resol. 9. n. 4. Ludovicus de San Iuan de Sacram. Euchar. q. 12. art. 3. dub. 1. append. 1. & alij penes Garciam ubi supra, quibus addit Cardinalem de Lugo, de Sacram. Eucharist. disp. 20. scilicet 2. num. 52. Marchinum de Sacram. Ordin. tract. 3. par. 3. cap. 9. num. 12. afferentes, nunc quoque posse Regulares uti Altari portatili in quolibet decenti loco, nisi ab Episcopis prohibeantur: & tunc solum non posse, quando prohibentur: & licet aliqui sentiant, supradicta priuilegia fuisse à Concilio reuocata: tamen, vt obseruat Serra in 3. p. D. Thomas, q. 83. art. 3. nonnullis Religionibus rursus concessa sunt, quibus gaudent aliae; quibus concessa est à Pontifice communicatio in priuilegiis cum prædictis. Non est tamen recedendum à negativa sententia, quam adduximus. Et huic sententiae adhærendo, adducenda sunt aliqua priuilegia, quæ affert nofer doctus, & amicissimus Pasqualigus decr. 174. 176. 177. & 178. cui ego addo Quintanaduenias in Theol. mor. tom. 1. singular. 34. num. 7. & Pellizzarium tom. 2. tract. 8. cap. 2. scilicet 2. num. 96. Et idem ex priuilegio Pij IV. concessio Canonicis Regularibus anno 1565. possunt Regulares communicatione gaudentes erigere Altaria, in locis, cap. 27. n. 2. in glossa lit. S.

Sup. haec prima difficultas huius tituli sup. in Ref. 13. §. 1. & in Ref. 14.

Sup. hoc in Ref. preterita, & sup. in Ref. 11. & 12.

Sup. hoc sup. in Ref. 13. §. Sed his & in aliis §§. & Ref. eius annos.

Sup. hoc secundum priuilegio, & doctrina in Ref. nov. seu